

sende, og det vilde være glædeligt, om ogsaa mange danske Kvinder var i Stand til at blive Medlemmer af Foreningen og Abonnenter paa Bladet.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Foredrag om Kvindesagen er afholdt af Frk. *Anne Brnun* den 13de Oktober. i *Rejnstrup* ved *Fuglebjerg* og af Frk. *Elisabeth Grundtvig* den 20de Oktober i *Haarlev*, den 16de November i *Gjevnø* og den 17de i *Sierslev*.

En selskabelig Sammenkomst holdtes den 11. Oktober, Østergade 15. Hr. Protokolsekretær *Sveistrup* gav en livlig Fremstilling af de to Kongresser i Paris, der hver havde haft sit Præg, den første mere fri og ubunden, men mindre godt organiseret, den anden som Regeringskongres bundet af visse Hensyn, men dog i Realiteten lige saa vidtgaaende i sine Fordringer til Kvindefrihed og Lighed. Gæsterne havde mødt megen Venlighed ogsaa fra højere Side. »Vi følte os ikke lidt«, sagde Hr. S., »da vi spaserede ind under *Louvres* Tag og spredte os i de festligsmykkede Sale derinde.« Blandt Republikens Institutioner maatte man bl. a. glæde sig over én; det var de paa offentlig Bekostning vedligeholdte *Fagskoler* for Pigebørn lige over Konfirmationsalderen, hvor der undervistes gratis i Syning, Kogning samt enkelte mere professionelle Erhvervsgrene, og hvor der var Plads til saa mange, som ønskede saadan Undervisning. En livlig Diskussion samt nogle smukke Violinsoloer af Frk. *Ingeborg Topsøe* udfyldte Aftenen.

Offentligt Møde holdtes Fredag den 15de November. Fru *Charlotte Norrie*, født *Harbou* talte om *Sundheden og Kvindedragten*. Kvindedragten var kold og ubekvem, uhensigtsmæssig at færdes i ude og at arbejde i hjemme; den var sikkert Aarsag til mange Sygdomme hos Pigebørn og voxne Kvinder. Underdragten burde være højhalset, Benet bedækket med flere Lag fra Knæet til Anklen; Korset og stramt Bælte maatte kaldes afgjort skadeligt.

Foredraget, som havde samlet en stor Tilhørerkreds, fremkaldte en livlig Forhandling. Jordemoder Frøken *Hilda Høgsbro* gjorde med stor Alvor opmærksom paa de Farer, som Kvindernes ufornuftige Paaklædning — og først og fremmest da Korsettet — frembød for de ufødte Børn; Fru Generalinde *Harbou* hævdede, at det var blandt Børnene, Reformen maatte